

Brev från Selma Lagerlöf till Valborg Olander: 1921-1924 : Ep. L 45 - 69

Lagerlöf, Selma,

HS Ep. L 45

[13.4.1923]

Allrakäraste!

Jag har äntligen, äntligen skrivit det där länge önskade förordet till den polska boken. Jag tror inte att någon människa läser sådant, men polackarna ha väl tagit exempel av xxxxxxxxxx fransmännen och villja ha något att trycka i början av boken. Jag hoppas att detta åtminstone skall låta anspråkslöst. Jag undrar så mycket om de kunna så mycket svenska, att de skola kunna få det översattt. Eller skall jag be dig översätta det. I så fall borde du översätta det till franska, som är mera passande språk för dylikt. Men det tycks väl, att de borde kunna få det tolkat för sig, så att det blir direkt överflyttat till polskan.

Däremot får jag be dig skriva till dem ett brev, som jag nu dikterar:

Herrar R-----

Med tacksamhet för Ert brev av den 5mars, får jag bedja Er ursäkta mitt långa dröjsmål att sända det önskade företalet till Liljekronas ~~h~~ Min hälsa har varit så vacklande denna vår, att jag knappast har varit i stånd att utföra något litterärt arbete.

Företalet är nu dock färdigt och sändes ~~Eder med denna skrift~~ ^{kännet} ~~skrift~~ ~~med denna skrift~~

~~velse.~~
Jag får också uttala min tacksamhet för det sätt, varpå Ni tillvaratagit mina intressen hos Warschauer Verlagsgesellschaft och erkänner mottagandet av växeln på Kr. 29,80

Med utmärkt högaktningsETC

Jag tror sannemligen, att om jag inte gjorde annat än svarade på brev, så skulle jag ha tillräckligt arbete året om, men nu är jag ~~trött~~ trött vid detta och jag har föresatt mig, att åtminstone hela förmlidagarna vill jag arbeta skönlitterärt utan att låta störa mig.

I dag hade jag äntligen brev från Betty Warbur.
Plan är mycket

nyfjöl med partiet och työker om reärnaren. De unge
skolan nu ha i Stockholmen, Helsingborgs Teatern Bes-
siggen med, och de skolan ha barnet ha sig. Gålo
skolan kan säga om vi stora namning och skolan
sig en minde. Det var ha utan hjärtat, men
men på något, det kan inte kunnat på det, utan
alltid måtte äka. Det låten det ha partiet,
työker jag.

Stag ha de rinit nerranden äntligen, och
det var ganska angott ut, sedan det det med.
liga Rannit barn, den kantan ha grät där i
dag. Den nya blin äändligt lång. men trötten
blin det ha vackert väran en partik mer
än som en egentlig nerrande.

du Rannnen en part och ber det
du läsa med mig, och om ha
med Givmålningarna.

Tack för det och työker mig

Din
Solma